

Μάκης Μπαλαούρας*: Άρθρο- απάντηση του στην αρθρογραφία του Νίκου Νικολάου και του Στάμου Ζούλα

(«Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» 18-03-08)

Στο βωμό της Σοφοκλέους

Με αφορμή συνέντευξή μου στα «ΝΕΑ» της 6ης Μαρτίου, ο κ. Νικολάου στην «Καθημερινή» της 13ης Μαρτίου και τρεις μέρες μετά στην «Καθημερινή της Κυριακής» ο κ. Στάμος Ζούλας, μου έκαναν οξεία κριτική γιατί δήθεν δήλωσα «σιγά τα ωά» για το κλείσιμο Χρηματιστηρίου από την καθολική απεργία των υπαλλήλων της Τράπεζας της Ελλάδος και, ως εκ τούτου η Ελλάδα εμφανίστηκε ως αναξιόπιστη χώρα, στην οποία είναι παρακινδυνευμένο να επενδύεις.

Στην πραγματικότητα στα «ΝΕΑ» δήλωσα ότι «οι κυβερνώντες εμφανίστηκαν ολοφυρόμενοι για το κλείσιμο του Χρηματιστηρίου («εξέγερση των γιάπηδων», έγραψε η «Ελευθεροτυπία»), μη βρίσκοντας μια έκφραση λύπης για τους συνταξιούχους και τους δημόσιους υπαλλήλους που ενδεχομένως ταλαιπωρηθούν». Την εικόνα της χώρας τη βλάπτουν τα δομημένα ομόλογα, οι κουμπάροι, τα dvd, συμπλήρωσα τότε. Τα ίδια υπογραμμίζω και τώρα προσθέτοντας: τα ανεξιχνίαστα σκάνδαλα των εξοπλιστικών δαπανών, της Siemens, τις παρακολουθήσεις όχι μόνο των Αριστερών, αλλά και του πρωθυπουργού της χώρας.

Μπανανία της Ε.Ε. και μάλιστα του «σκληρού πυρήνα της, της Ευρωζώνης», όπως τους αρέσει αυτάρεσκα να λένε.

Είναι γεγονός ότι το 2007 ξένοι «επενδυτές» ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του κ. **Αλογοσκούφη**, που διαλαλούσε την καλήπραμάτεια από τις ιδιωτικοποιήσεις των κρατικών επιχειρήσεων, αγοράζοντας μετοχές τους αξίας 8,1 δισ. ευρώ.

Ήταν η «τυχερή» μας χρονιά! Όμως **οι ιδιωτικοποιήσεις («το ξεπούλημα των ασημικών μας», όπως θα έλεγε και ο κ. Αλογοσκούφης)**, φτάνουν στα όριά τους και **οι κινήσεις των κερδοσκοπικών κεφαλαίων θα γίνονται μόνο για να κάνουν τις γνωστές αρπαχτές**, ζαλίζοντας τους στρατηγικούς εγκεφάλους της ελληνικής οικονομίας που ικετεύουν τους κερδοσκόπους. *Το ζήσαμε στην έκρηξη της φούσκας του Χρηματιστηρίου* στις αρχές της τρέχουσας δεκαετίας...

Είναι όμως αυτή η πραγματική οικονομία; **Η πραγματική οικονομία κραυγάζει με το τεράστιο και ιστορικά πρωτοφανές έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου, για να μην πούμε για την ολοένα αυξανόμενη άνιση κατανομή του παραγόμενου από τους εργαζόμενους πλούτου της χώρας.**

Τον κ. **Νικολάου** τον διαβάζω με προσοχή πάνω από 30 χρόνια στα διάφορα έντυπα που αρθρογραφεί. Γνωρίζοντας, λοιπόν, τις απόψεις του αναρωτήθηκα **γιατί δεν έγραψε (όπως και ο κ. Ζούλας) ούτε μια λέξη για την ανευθυνότητα των κυβερνώντων:**

- Ανευθυνότητα για την παρέμβαση στην ανεξαρτησία της Τράπεζας της Ελλάδος παραβιάζοντας τα άρθρα 38 και 71 του Καταστατικού της, αυξημένης νομικής ισχύος.
- Ανευθυνότητα για την καταστρατήγηση του άρθρου 108 της Συνθήκης της Ε.Ε. που ορίζει ότι η επέμβαση του κράτους σε θέματα ρύθμισης των εν γένει εργασιακών σχέσεων στις εθνικές κεντρικές τράπεζες συνδέεται άμεσα με την ανεξαρτησία των τελευταίων.
- Ανευθυνότητα για την κατάργηση, ελάχιστο χρόνο μετά την ψήφισή τους, πρόσφατων νόμων των κυβερνήσεων και του ΠΑΣΟΚ και της Ν.Δ., που καθόριζαν ότι «τα Ταμεία της Τράπεζας της Ελλάδος εξακολουθούν να λειτουργούν με την υφιστάμενη νομική μορφή τους και παραμένουν αυτοτελή».
- Ανευθυνότητα για την ένταξη των Ταμείων της Τράπεζας της Ελλάδος στο ΙΚΑ, η οποία φαίνεται να έχει αμιγώς επικοινωνιακό χαρακτήρα αφού: α) εμφανίζει σοβαρά νομικά προβλήματα και β) επί της ουσίας, όχι μόνον δεν εξοικονομεί πόρους, αλλά επιβαρύνει υπέρμετρα το ΙΚΑ και κατ' επέκταση τον Έλληνα φορολογούμενο.

Οι αρθρογράφοι της «Καθημερινής» δεν σχολίασαν επίσης το «αποφασίζουμε και διατάσσουμε» της κυβέρνησης, που δεν δέχτηκε να μας δει παρά τις επί ένα μήνα εκκλήσεις, αλλά και προειδοποιήσεις μας, για τις συνέπειες της απεργίας μας.

Μπορεί, βέβαια, η κ. Πετραλιά να τις αγνοούσε, αλλά ο κ. **Αλογοσκούφης**, με την τόση πείρα στις οικονομικές λειτουργίες μιας κεντρικής τράπεζας, γιατί τις έγραψε στα παλαιότερα των υποδημάτων του; Πιθανόν, όπως είπε σκωπτικά και στα «ΝΕΑ», «**να ήταν σκοτεινό σχέδιό του να προστατέψει τους «επενδυτές» του ελληνικού Χρηματιστηρίου από την περαιτέρω απαξίωση των μετοχών τους, όπως συμβαίνει στις διεθνείς αγορές.**»

Ευτυχώς, ακόμα έτσι γίνονται οι απεργίες. Γίνονται μάλιστα σκληρές, όταν καταπατώνται βάνουσα δικαιώματα όλων των εργαζομένων και περισσότερο των γυναικών και των νέων.

Οι απεργοί δεν μοιράζουν τριαντάφυλλα. Ούτε, βέβαια, διαμαρτύρονται εργαζόμενοι φορώντας απλώς μαύρα περιβραχιόνια για να συμβολίσουν τις διαφωνίες τους. Οι απεργίες, προφανώς, έχουν συνέπειες, κυρίως, στον απλό κόσμο. Γι' αυτό και το προσωπικό ασφάλειας, όπως λέει ο νόμος, καλύπτει τις «στοιχειώδεις ανάγκες του κοινωνικού συνόλου». Ούτε στην ιστορική μητρόπολη του καπιταλισμού, το Λονδίνο, το Χρηματιστήριο εμπίπτει στις ανάγκες του κοινωνικού συνόλου και μάλιστα τις στοιχειώδεις.

Αυτά είπα και δέχτηκα τέτοιες επιθέσεις. Πού να επαναλαμβάναμε αυτό που μας υπενθύμισε ο **Αντώνης Καρκαγιάννης** σε παλιό γλαφυρό και εύστοχο άρθρο του στην «Καθημερινή» με τίτλο «**Οι παπατζήδες της Σοφοκλέους**» ή τη γνωστή, αλλά ξεχασμένη, **ρήση του Μαρξ «το Χρηματιστήριο είναι το πορνείο του καπιταλισμού».**

Θα μας έστηναν στο Γουδί.

**Μάκης Μπαλαούρας – Μέλος προεδρείου εργαζομένων στην Τράπεζα της Ελλάδος*